

„ τὰς ἰ. q. οὕτως construendum cum ἀτιμαστ. ” Schuetz. ad 608. 9. Pauw. refert „ τῶς, sine relato ὡς, cujus vicem sustinent verba τὸν αὐτὸν τρόπον ” Brunck. ad Oed. T. 80. Simpliciter pro ὡς cf. τοὶ Pers. 422. Aj. 1404. quae Koen. ad Greg. Cor. p. 111. corrigenda putat, quod nullo modo probandum. ἀνδρ. — ἀνδρηλατεῖν suspicatur Schuetz.

V. 613. 5. αὔτεϊ — αἰτεῖ Rob. γῆς — γῶς Rob. βία — βία Ald. Rob.

V. 616. εὐκυκλον — εὐθετον Ar. Rob. Brunck. Schuetz. Glasg. memorat Schol. α.

V. 617. 8. προσμεμηχ — προσμεμηχανημένον Mosqu. I. cf. v. 515. τευχ — τευχιστήν Vienn. B. C. Ald. Rob. Turn. τευχιστὸν Vit. cf. Spanh. ad Call. hymn. in Jov. 77. de scuto Polyvicis Phoenisf. 1224.

V. 619. 20. ἄγει — ἄγοι Ald. φησιν — φασίν Vit.

V. 621. Κατάξω δ' — κ. τ' Brunck. e Reg. κ. γ' Schuetz. Ag. 1607. de Aegistho. τραφέντα δ' αὐθις ἢ δίκη κατήγαγεν:

V. 622. ἔξει Ald. ἔξει πατρώαν Glasg. quam lectionem si in codicibus nonnullis legeretur, non praeferrem. Debetur forsan copulae post secundum verbum posttae, cujus exempla congescit Herm. ad Hec. 77. δωμ. τ' επιστρ. — δωμ. επιστρ. Vienn. B. D. cf. Eum. 538.

V. 623. 4. ἐστὶ — εἰσὶ Vit. ἐκείνω γ' ἐστὶ conj. Pauw. δοκεῖς — δοκεῖ σοι Ald. B.

V. 625. 6. τῶδε — τῶνδε Vit. μεμψει — Sic Schuetz. Glasg. pro μεμψῆ.

V. 627. 8. θεομ. cf. Ag. 1140. ὠμὸν — Sic Ald. Schuetz. ἐμὸν Rob. vulg. ὀμὸν, quod hic valde languidum recte judicat Schuetz. Homines vehementer